NORDBORNHOLM

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver: Otto Gornitzka. = Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 325 | Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø. | Fredag den 11. Maj | Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. | 1934

Biernes Foraarsudvikling.

Af Arkitekt Chr. V. Christensen, Maribo.

—0—

II

Ved Biavlerens Foraarseftersyn, der kun maa ske paa en lun, stille Solskinsdag med mindst 12 til 15° C. i Skyggen, gælder det om ikke at afkøle Lejet mere end højst nødvendigt. Saa snart et Dækbrædt bliver løsnet over Bierne, vil der opstaa en meget stærk Luftcirkulation, idet den varme Luft gaar bort foroven, og kold Luft strømmer ind gennem Flyvehullet, hvorved Yngeltavlerne afkøles, og man kan hurtig lukke saa megen Varme ud, at Bierne er for længe om at faa Varmen op igen, og dette kan blive til megen Skade for Yngelen; hvorfor man maa sørge for ikke at have mere Aabning over Bierne, og ikke bruge mere Tid end lige højst nødvendig.

Ved et for tidligt Eftersyn og brutal Gennemgang af Vinterlejet før Bierne er kommet helt i Arbejde, er der stor Fare for, at de bliver nervøse og urolige, og de vil da indnøgle og dræbe Dronningen. Det samme Forhold kan forøvrigt indtræffe midt om Sommeren i en Periode med daarlig Træk. Det er et uforstaaeligt Træk i Biernes sammensatte Samfundskarakter, da de i Almindelighed viser Dronningen den mest rørende Respekt og Ømhed, og til enhver Tid er rede til at ofre Livet for hende, og bagefter vil de da ogsaa sørge over Drabet i flere Dage. Men det er et Forhold, som Biavleren gør klogt i at tage Hensyn til.

Den største Frygt, man nærer for sine Bier om Foraaret er, om de er kommet over Vinteren, uden at Dronningen er død eller har taget Skade. Derfor er mange Biavlere tilbøjelig til at lukke for tidligt op, for at faa dette undersøgt; men derved kan man skade Biernes fremtidige Udvikling.

Hvis Bierne paa lune Solskinsdage i Foraarsmaanederne arbejder flittigt og kommer hjem med meget Blomsterstøv, er der meget ringe Sandsynlighed for, at de er dronningløse. En god lagttager vil ogsaa kunne konstatere, om Bierne bærer afgnavede Cellelaag fra Yngelen ud gennem Flyvehullet. Ser man blot et af disse smaa, runde Cellelaag paa Flyvebrædtet, er man sikker paa, at Dronningen er i Virksomhed.

Frygter man for, at Stadet er dronningløst, trækker man Tavlerne een for een tilbage, og derved konstaterer, om der er Yngel. Er der ikke Yngel i de af Bierne tættest besatte Tavler, og man af den Grund frygter, at de er dronningløse, eller har en værdiløs Dronning, kan man fodre med en lunken Sukkeropløsning og Honning f. Eks ¼ kg Honning og ½ kg Melis til een Litter Vand. Hvis der i Løbet af 3—5 Dage endnu ikke er Æg eller Yngel i Tavlerne, er der Sandsynlighed for, at Familien er dronningløs. Man kan derfor gennemse Stadet nøje og fjærne den eventuelle værdiløse Dronning, hvorefter man forener den dronningløse Familie med en anden Familie, da det som Regel ikke betaler sig at hjemkøbe en ny Dronning til den, idet det er gamle overvintrede Bier, som nødig modtager en ny Dronning, og selv om dette sker, vil de i Regelen udvikle sig saa langsomt, at de ikke kan naa at blive kraftige til Hovedtrækket; hvorimod de kan blive til megen Gavn i en anden Familie med en god Dronning. Een kraftig Familie kan nemlig give meget større Udbytte end flere svage.

Det hænder undertiden, at Dronningen dør om Foraaret efter at Yngelansatningen er begyndt. Familien vil da være i naturlig Udvikling med unge Bier, og hvis man opdager Dronningtabet i Tide, kan Samfundet nok reddes ved at give dem en ny Dronning.

Biavlere, der bor i Egne med tidligt Hovedtræk, som Regel i første Halvdel af Juni, maa gøre alt, hvad de kan, for at faa fyldt Staderne med Bier til denne Tid. I Maj Maaned, naar Foraarsvarmen rigtig sætter ind, skal vi helst have opfødt henimod 3000 Arbejderbier i Døgnet, og her kan det være gavnligt, at skynde lidt paa Biernes Arbejde. Dette kan man, dels ved at fodre med tyndt lunkent Sukkeropløsning (½ kg. Melis til 1 a 1½ l Vand), eller hvis der er, som der bør være, rigeligt med forseglet Foder i Tavlerne, ved at skrælle lidt i disse, blot der kommer Hul paa Forseglingen, vil Bierne arbejde med Foderet og bære det ind i Yngellejet, det giver Varme og Aktivitet, og animerer til større Yngelansætning. Er der knapt med Foder i Tavlerne bør der fodres; der er mange Larver og unge Bier, der skal have Mad hver Dag, og Børn har som bekendt en god Appetit.

Der er et gammelt Ord, der siger: „Naar Tjørnen staar som en skimlet Hest, saa bygger Bierne bedst". De mange unge Bier i Stadet skal, efterhaanden som Solen stiger paa Himmelen og skaber Varme i Luften og Nektar i de tidlige Blomster, have noget at bestille inden de bliver Trækbier. og Naturen fornægter heller ikke sig selv her; den forlanger Udvikling af alt ungt Liv og Byggetrangen vaagner hos Bierne. Naar det bliver tilstrækkeligt varmt i Vejret, og naar Bierne paa Dage, der tillader Trækbierne at flyve ud, halvt besætter den bageste Tavle, kan man give dem en Kunsttavle. Denne anbringes foran eller bag ved Yngellejet; dette maa aldrig skilles ved at sætte en Tavle ned mellem Yngeltavlerne, idet det skaber Uorden for det grænseløst ordenselskende Samfund, og det betyder jo ogsaa en hel Tavles Udvidelse af Yngellejet paa en Gang, som de maaske slet ikke kan magte.

Er der tilstrækkeligt med Forraad og mange unge Bier i Stadet, og naar Vejret er saadan, at det tillader Bierne at arbejde, vil den indsatte Tavle være udbygget paa faa Dage, og man kan vedblive at give Bierne Vokstavler, saa hurtigt de indsatte bliver udbygget og fyldt med Æg. Man bør for at sikre Fornyelsen af Tavlerne i Yngellejet sørge for at faa anbragt mindst 3 nye Tavler foran ved Flyvehullet hvert Aar. Men nu gælder det om, at Bierne har rigeligt med Forraad, ellers maa der fodres. Der maa aldrig være mindre end 3 kg hos hver Familie.

Der er blevet sagt, at flere Bifamilier dør af Sult i Maj Maaned, end hele den øvrige Vinter, og dette kan sikkert have sin Berettigelse, da der i mange Egne af Landet er meget sparsomt med nektarydende Planter lige til Hovedtrækket begynder, og dog kan Egnen være udmærket for Biavl, naar blot Bierne bliver passet rigtig. At Bierne dør af Sult skyldes udelukkende mangelfuld Pasning, og der er en Utilbørlighed, der langt fra tjener Biavleren til Ære.

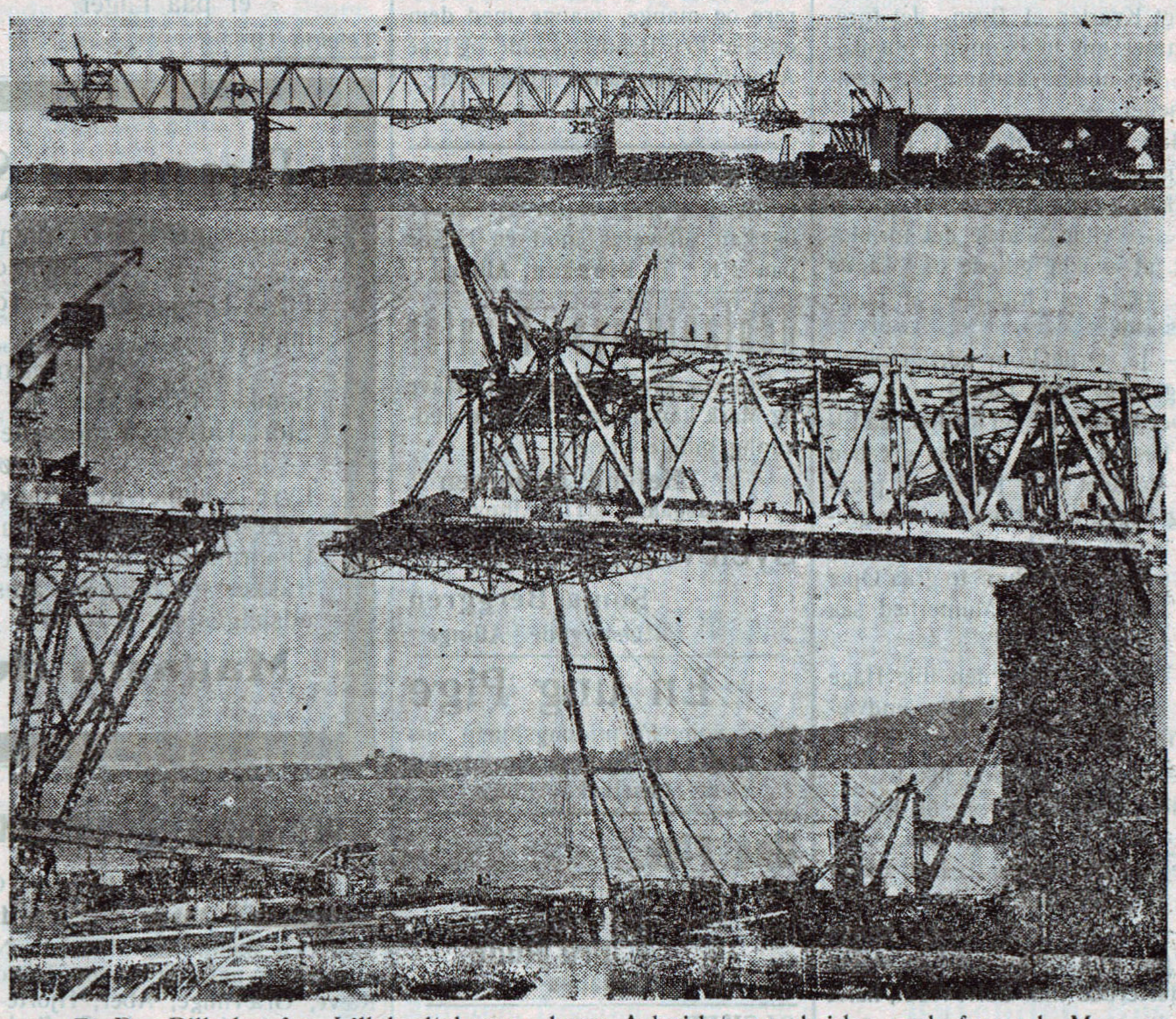

Et Par Billeder fra Lillebæltsbroen, hvor Arbejdet nu skrider rask fremad. Man er nu naaet midt ud i Bæltet med den vældige Bros Overbygning.

Oldemors Kniplingsterklæde.

Af Olga Petersen.

—:—

Hendes Gang var svævende og let, næsten sylfideagtig, forekom det Arkitekt Blom, da han saa hende gaa i Aleen, hvorfra hun snart efter skraaede over Gaden for at tage Turen ind igennem Frederiksberg Have. En pludselig Indskydelse fik ham til at følge efter, skønt han ikke havde den mindste Anledning til at gaa bag efter. Han kunde bare ikke andet. Han maatte følge efter — kunde ikke nøjes med at se hende dette flygtige Øjeblik; dertil var han for indtaget i den yndefulde Skikkelse, som han her saa for første Gang.

Hun standsede ved den store Plæne lige for Indgangen. Og han gjorde det samme med den Tanke: Hvad mon hun egentlig ser der? For saa langt han kunde se, var der kun gult Græs og tørre Kviste som Stormen havde pisket ned fra Trætoppene.

Langt om længe opdagede han, at den unge Dame med stor Interesse betragtede nogle smaa Spirer, som tittede op af den fugtige kolde Muld Det var altsaaa det, der fangede hendes Opmærksomhed. Hun saa efter Foraarets allerførste Budbringere! Og de var altsaa allerede kommen.

Han troede for ganske sikkert, at det var for tidligt, de vovede sig frem, for i Dag var det først Kyndelmisse. Ganske vist skinnede Solen helt varmt herinde. Og Stæren var kommen. Men i Gaar var der falden Sne — enkelte smaa Byger —, hvoraf Sporene dog slettedes omtrent med det samme herinde i Byen. Udenfor Byen derimod laa Sneen i store Dynger og lammede Trafikken. Hvem turde vel saa fæste Lid til Foraaret, selv om det levende, dejlige Foraar stod her ved Siden af ham og gjorde ham saa glad og lys i Sind.

Derhjemme havde han siddet mellem sine Tegninger og været rigtig gnaven og sur. Derfor havde han besluttet sig til at gaa en Tur, skønt han egentlig slet ikke havde Tid til det. Men Solskinnet havde nu lokket ham, og hvor var det forfriskende endelig at se lidt Sol. Det undlod ikke at gøre sin Virkning paa En. —

Han gad vide, hvad den unge Dame stod der og tænkte paa? Det var vel ikke alene Blomsterspirerne, der var Genstand for hendes Tanker. Hendes Blik var saa fraværende.

Meget muligt, at hun længtes efter Foraaret; hvem gjorde vel ikke det! Man syntes jo hvert Aar at Foraaret skulde komme med noget nyt. Men han troede nu nok, at der var noget andet, der optog hendes Tanker.

Nu gik hun, og valgte Vejen tilhøjre for Indgangen.

Han havde den største Lyst til at følge hende for endnu lidt at kunde nyde det oplivende Syn af hendes Skikkelse. Skulde han gaa samme Vej? Nej! Det kunde se

Fortsættes Side 4.

Spejdermarch.

Fremad ad de hvide Veje,
Landet tager vi i Eje,
fremad, friskende af Vinden,
Sol og Blæsten bruner Kinden.
Falder der en Sommerregn,
Friskes Skoven, Hæk og Hegn.
Byens Mure er forladt;
fremad Spejderkammerat.

Fremad, Spejderlivet vinker,
frem langs Moser over Brinker,
gennem Bondebyer vi traver,
Æblehegn og Blomsterhaver.
Nap en Kilometer til
smid Jer saa og hold et Hvil
Grøftekanten er bekvem,
Provianten, frem med den.

Rasten endt, nu paa med
Sækken,
Vejen løber langs med Hækken.
Solen brænder lidt i Nakken,
skidt med det, nu op ad Bakken.
Maalet for vor March er sat,
Lejren skal vi naa før Nat,
fremad uden Kistejag
i det rette Spejdertrav.

Pas paa Takten under Gangen
op med højt Humør og Sangen,
lad de lyse friske Toner
lyde under Skovens Kroner;
bare Sangen den er glad,
og vi kan den udenad,
tager vi den nok engang
med den rette Spejderklang.

A. Witthaus.

Onkels Penge.

—0—

Du milde Himmel! To Hundrede Kroner — var det alt?

Dette Udraab gjaldt en Pengeanvisning, betalbar til Frøken Ellen Tofte og undertegnet af hendes Onkel, Andreas Bang. Ellen holdt Anvisningen ud i Armslængde og betragtede den med harmfulde Blikke. Saa lod hun den falde ned mellem Kaffeservicet paa Bordet og brast i Graad.

I det Øjeblik blev Dagligstuedøren aabnet og en Mand traadte ind.

— Hvad behager — Taarer! udbrød han. Er det nu ikke en Smule barnagtigt, kære Ellen? Jeg maa ganske vist gøre dig en Undskyldning, fordi jeg kommer for sent — men, jeg er da ikke mere end et Kvarter forsinket! Og jeg har skyndt mig alt det, jeg kunde.

Den unge Pige saa op og tørrede Øjnene. Saa pegede hun paa Checken og mumlede:

— Aa, det er den Skuffelse, Onkel har beredt mig, som fik mig til at græde, Ivar.

Manden rynkede Panden let.

— Naa saadan — ja, saa kan jeg altsaa forstaa, at din Onkel Andreas ikke har opfyldt vore Forventninger! sagde han med en Skuldertrækning.

Han greb Checken og studerede den omhyggeligt.

— Ja, det har aabenbart ikke været Meningen at denne Anvisning skulde være paa mere eller mindre end to Hundrede Kroner, sagde han, idet han satte sig ved Bordet. Din Onkel har en meget tydelig Haandskrift, saa man behøver ikke at frygte for, at man har tydet den forkert. — Tak, ja jeg vilde gerne have et lille Stykke Kage.

— Er det ikke skrækkeligt?

— Har Du selv bagt?

— Vær nu ikke dum, Ivar? Jeg mener naturligvis det med Checken der.

— Ellen. da vi forlovede os, fik jeg et meget tydeligt Vink om, at Onkel Andreas tænkte paa at give dig en anselig Sum i Medgift — sandsynligvis to Hundrede Tusinde. Din Far erklærede, at mindre kunde der absolut ikke blive Tale om. Og din Moder syntes at være af samme Mening. Og eftersom din Onkel er en gammel Ungkarl og skal være flere Millioner værd og du bliver anset for at være hans Yndlingsniece, saa syntes denne Antagelse ikke helt urimelig.

— Nej, det gjorde den ikke, svarede den unge Pige og fæstede et undrende Blik paa sin Forlovede, som stædigt holdt sit Ansigt vendt mod Vinduet.

— Paa Grund af denne Antagelse lejede vi en meget kostbar Lejlighed paa Østerbro og havde til Hensigt at leve paa en saadan Fod, som vi aldrig vilde have vovet at tænke os uden de Penge, som vi formodede vi skulde faa fra din Onkel.

— Jeg er bange for, at vi har regnet for meget med Onkels Penge, erklærede Ellen med et Suk og søgte at fange sin Forlovedes Blik.

— Det viser sig nu, at vi her har gjort det. — Ser Du, vedblev han efter et Øjebliks Pavse; min Praksis giver mig ganske vist en god Indkomst, som stadig vokser, men saa dyr en Bolig, som den vi har lejet os, det er dog vedblivende en Umulighed for mit Budget og en mindre Lejlighed i et billigt Kvarter af Byen, det forekommer mig fuldkommen utænkeligt. Og under saadanne Omstændigheder. —

Han tøvede med at fuldføre Sætningen.

Ellen gjorde det for ham.

— — vilde du ansè det for klogest. at vi ikke giftede os? sagde hun sagte og forsøgte at fange hans Blik.

— Ja, Ordet kom hurtigt og tydeligt over hans Læber.

Der hørtes en let Raslen, da Ellen hastigt rejste sig og gik hen ved Vinduet. Saa følte hun pludselig begge sine Hænder blive grebet bagfra, og da hun vendte sig halvt om, mødte hun to graa Øjne der med undtrykt Munterhed saa ind i hendes.

— Der er bare den lille Hage ved Sagen, at vi kan ikke undvære hinanden, Ellen.

— Det ved jeg dog ikke!

Hun forsøgte at rive sig løs.

— Men det gør jeg! Saa. se nu ikke saa oprørsk ud! Det nytter Dig alligevel intet.

— Jeg vil aldrig mere kunde tro paa et Ord af, hvad du siger! protesterede hun halvt vredt, halvt leende.

— Det maa Du — en Gang imellem! jo, Ellen — bare et eneste Kys, inden jeg slipper dig.

— Du fortjener det slet ikke, din Drillepind. Naa ja — saa et eneste da! — — Og vi kan ikke beholde den dyre Lejlighed?

— Jo, min Skat, det kan vi! Jeg har aldrig regnet saa meget med din Onkels Penge. Men nu maa jeg gaa — jeg har en hel Stabel Dokumenter og Aktier i den Sag jeg fører, som jeg maa have læst igennem i Aften.

Den unge Pige hævede Ansigtet og betragtede kritisk de skarpskaarne Træk hos en af Landets mest lovende yngre Jurister.

— Ja, jeg antager, at vi ikke kan det! sukkede hun halvhøjt.

— Hvad er det, vi ikke kan.

— Undvære hinanden, svarede hun med dæmpet Stemme.

— Nej — det er saa omtrent det eneste, jeg er sikker paa, Elskede! svarede Ivar Holm og omfavnede hende lidenskabeligt, før han skyndte sig hjem til sine juridiske Dokumenter.

Fortsættes i næste Nr.

Lang og travl Arbejdsdag.

—:—

1. Juni trækker Fru Elise Bendtsen sig tilbage som Pedel ved Allinge Borgerskole.

Det er ikke alene en lang, men ogsaa en streng Arbejdsdag, Fru Bendtsen nu paa Grund af Sygdom søger sin Afsked fra. Særlig Vintertiden maa ofte have været træls at komme igennem. Dette at tørre Støv af og faa fyret varmt i 6 Klasseværelser inden Kl 8 Morgen samt udført andre nødvendige Arbejder inden samme Tidspunkt forudsætter en Energi og Vilje, som ikke er enhver beskaaret; men Fru Bendtsen har gjort det i 24 Aar.

Og altid udførte hun sin Gerning saa promte, at der aldrig mig bekendt lød den mindste Klage fra nogen Side. Se, det turde vel ogsaa være værd at bemærke.

Mange, der nu er voksne, husker, hvorledes Fru Bendtsen tog sig af dem, naar „Barnet havde stødt sig", for vor Pedel var aldrig bange for at se lidt Blod eller yde en hjælpende Haand.

Gerne havde Fru Bendtsen holdt ud et Aar endnu, til de 25 var rundet; men det skulde nu ikke saaledes være.

Jeg tror, alle Lærerinder og Lærere og mange, mange med dem ønsker Fru Bendtsen gode og lyse Aar efter den lange Arbejdsdag.

H. P.

En gammel Broncemønt
er fejlagtig udgivet for en Enøre og kan afleveres mod en Dusør paa 2 Kr. i **Kiosken, Allinge**

Udplantnings-Planter
Gode og kraftige Planter til Have og Mark kan nu faas til mine sædvanlig billige Priser.
Helene Andersen
Dalegaard - Tlf. Allinge 99x

Syelev antages straks.
Sonja Berggren
Østergade - Allinge

En ung Pige
søges som Formiddagshjælp hos
Maleren Søren Sørensen
Løsebæk - Allinge

Ung Pige,
flink til Husgerning, kan straks faa Plads som Hjælpepige
Fru Rude
Tlf. 151 „**Havkatten**" Allinge

OLSKER
Svinekort
uddeles i Forsamlingshuset Lørdag den 12. ds. fra Kl. 6—8 Aften.
Svinenævnet.

Strængt forbudt
er al Færdsel paa undertegnedes Jord. — Enhver, som træffes, vil blive anmeldt.
Niels Peter Pedersen,
Nørre Krak, Rutsker Vang.

Biografen.
Fredag og Søndag Aften Kl. 8
Altid Ballade
Meget morsomt Lystspil med Gøg og Gokke.
Ekstra: Morsom Tegnefilm.

Nylig konfirmeret Pige
kan faa Formiddagsplads paa
Nymølle, Allinge.

Kofoed & Mortensens Byggeforretning
Ligkiste-Lager
Ligtøj og Ligsenge
Ordning af Begravelser
Tlf. 77 og 79

Skal De i Skoven til Pinse?
saa husk venligst paa, at alt i Konserves, Sardiner, Sild m. m. kan købes hos
Telefon 10 **E. M. BECH.**

Sabbatsgudstjeneste
Sabbaten (Lørdag) den 12. Maj. Prædiken Kl. 14.
Emne: Naar Himmelens Sluser aabnes.
Warrer Christiansen.

SKANDIA Briketter
haves paa Lager og leveres gerne overalt til billigste Pris.
Telefon 10 **E. M. BECH.**

Skal De fernisere og male?
saa kan De faa den fineste Gulvlak, Gulvlakfernis og alle Farver, Lak og Maling hos
Telefon 10 **E. M. BECH.**

Friskbrændt Portland Cement
er paa Lager.
Telefon 10 **E. M. BECH.**

Foraars- og Sommer-Nyheder
i imprægnerede og uldne Jakker er nu paa Lager i et righoldigt Udvalg.
Fikse Ungpigefrakker 19 - 23 - 35 Kr.
Imprægnerede Frakker „Aconette" 40 - 55 Kr.
- Wesselcord og Garbircord 62-75 Kr.
Smukke Fruefrakker 45 - 59 - 73 Kr.
Stort Udvalg i moderne uldne Pjekkerte, røde, kornblaa, grønne, fraise.
Lyse Sommer-Regnfrakker fra 8,50.
Silke-Regnfrakker i smukke Farver 17,50.
Pigefrakker i alle Størrelser. Ca. 15 Stk. Ungpigefrakker fra tidligere Sæson 90-95-100-105 cm lange udsælges for 8 - 10 - 12 Kr.
Magasin du Nords Uds.
ved Victor Planck, Allinge.

Bornholms Zoologiske Have ved **Stammershalle!**
(kun et Kvarters Gang fra Humledal St.)
Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang.
Med den skønne bornholmske Natur som Baggrund er det lykkedes at skabe en naturlig Ramme for de mange og sjeldne Dyr: Bjørne, Ulve Ræve, Grævlinge, Aber, Hjorte- og Daadyr, Rov- og Hønsefugle. I den nyanlagde kunstige Sø findes Fiskehejrer, Svaner, Storke og flere forskellige Ænder. **Havens Motto: ALTID NYT!**
Entree: Voksne 50 Øre, Børn 25 Øre. Partoutkort for 1/2 Aar Kr. 3,00 og 1,50. — Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.
1ste Kl. Restauration. Madkurve kan medbringes
Telefon Allinge 121. **Direktionen.**

Største Lager
af færdigsyede **Beklædningsgenst.** i alle Størrelser samt **Hatte, Huer** og **jernstærkt Arbejdstøj.**
Lager af **Kjoletøj, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer, Tæpper, Trikotage** og **Garner.**
Billigste Priser og prima Varer.
Jens Hansen.

Allinge Skæreri
anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt **Brænde** i større og mindre Partier til billige Priser.
Tlf. 29. **Geert Hansen.**

En flink Pige
kan straks faa Plads.
Blaaholt pr. Allinge.
Tlf. 124x.

Straks eller til 15. Maj
søges en lidt ældre Husbestyrerinde. Billet mrk. »Husbestyrerinde" modtager Bladets Kontor.

Vi sender Dem „Nordbornholm" hver Uge.
Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Gymnastikforeningens Foraarsfest

afholdes i Palmehaven Søndag den 13. Maj.

Efter Kl. 12 kun for Foreningens Medlemmer

Alle olierevne Malervarer færdige til Brug

Kalkfarver i Pulverform

og mange henhørende Varer til dette Hjemmearbejde sælges i

Nordlandets Handelshus.

Efter Foraars Rengøringen

skal Gulverne smøres med den

allerbedste Gulvlakfernis **„Sahocol“**

Pris i Dunke a 1 kg Kr. 2,25.

Ved Køb i større Dunke — fra Tønderne — sælges betydelig billigere

Desuden sælges en extra god Kvalitet

Gulvglanslak i store og smaa Kvanta.

Priserne er rigtige i **Nordlandets Handelshus.**

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.

Indbinding af Bøger - Protokolfabrik - Papirvarer

1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Ekstra stærkt Støbegods fra Morsø

og særlig fremhæves emaljerede Murgryder i 3 Størr.

do. Vaske i 6 Størrelser

samt Fyrdøre, Rensedøre, Riste og Ringe, som særlig solide og slet ikke dyre. Gør Forespørgsel i

Nordlandets Handelshus

Havefrø — Blomsterfrø.

Nye friske Varer i Breve sælges. **Sukkerærter, Bønner, Rødbede-** og **Gulerodsfrø** samt **Græsfrø** til Plæner, alt fra Akts. Dæhnfeldt, Odense — sælges i løs Vægt til særlig billig Pris.

Nordlandets Handelshus.

Vi har forbedret Frokost-Kaffen

ved at tilsætte gammel brun Java Denne er nu extra kraftig, drøj og velsmagende. — **Prøv selv!** Indtil videre er Prisen uforandret

Nordlandets Handelshus.

De nye Gardiner

er nu hjemkommet i mange smukke Mønstre og anbefales i alle Prislag.

Se Vinduerne.

Nordlandets Handelshus

De nye Tapeter er nu fremme.

Stort og smukt Udvalg. Rimelige Priser.

Fiona Klistermel „FONDIN“ a 50 Øre pr. Halvkilo anbefales.

Se vore Vinduer.

Papirhandelen, Kirkepladsen, Allinge.

Har De prøvet vor Frokost- og vor fine Javablandede- **Kaffe** til Kr. 0,98 pr. 1/4 kg til Kr. 1,15 pr. 1/4 kg ?

AXEL MOGENSEN, TEIN

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Avertér i NORDBORNHOLM.

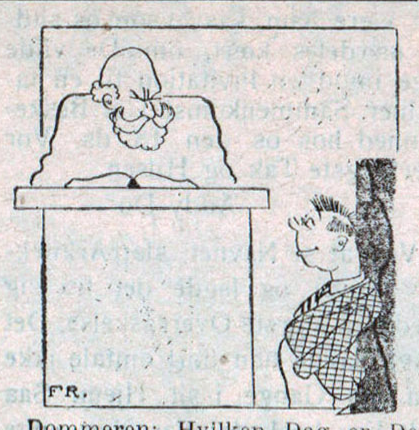

Dommeren: Hvilken Dag er De født?

Anklagede tier.

Dommeren: Hvorfor svarer De ikke?

Anklagede: Hvad nytter det, De giver mig jo alligevel ikke noget!

Skal Bilen lakeres

til Pintse, anbefales det at bruge

„DUROGLAS“

Den er det bedste, der kan faas. Føres i alle smukke Farver hos

P. C. Holm, Allinge

Rødspætterne er nu gode

og billige 25 Ø. pr. 1/2 kg.

Bestillinger modtages. Bringes overalt. Mine Slette-Filer anbefales. Glimrende til Paalæg.

Carl Jacobsen.

Til Baade og Skibe

anbefales det at anvende

Sadolins Patent Bundfarve,

rød og grøn.

Danox Oliefarver og Sadolins Emaljelak, klar Baadlak,

der taaler Søvand og Sol.

Maskinglasur og Alum. Galvanfarve til Motorer o. lign.

Tørre Farver i lysægte Kvaliteter.

P. C. Holm, Allinge

Efter Anskaffelse af ny

6-7 Personers Bil

anbefaler jeg mig med Kørsel for saavel enkelte som flere Personer til rimelige Priser.

Vognmand Poul Nielsen.

Telefon Allinge 145.

De nye moderne Foraarssko

er hjemkommet.

Rimelige Priser.

C. Larsen, Vestergade.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten,

Telefon 127.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Fra Uge til Uge.

—0—

Guldbryllup.

Søndag d. 13. ds. kan fhv. Stenhugger Peter Johan Karlsson og Hustru fejre deres Guldbryllup. Familien kom hertil først i 90erne, da Karlsson fik Beskæftigelse ved Hammerværket. 1899 flyttede de til „Karlsborg“ i Rutsker. I Ægteskabet var 8 Sønner og 3 Døtre; den ældste, Redaktør Fagerlund, Skjern, døde 1927. 4 Sønner og 1 Datter er bosiddende paa Bornholm, 3 Sønner og 2 Døtre bor udenfor Øen. Karlsson er 73 Aar, hans Hustru 67. De er begge ved godt Helbred.

Sommer?

Den sidste Maaneds pragtfulde Foraarsvejr har lokket et Blomstervæld frem uden Lige, Skoven staar grøn, og Badning fra fri Strand er allerede begyndt. Gøgen kukker, og Lærke og Nattergal synger Serenader. — Et pragtfuldt Syn oplevede man tilmed i disse Dage, idet uhyre Sværme Guldsmede passerede Nordlandet og fulgte Kysten sydpaa. — Er det et Varsel om gyldne Tider, bliver det et Guldaar i Aar? — Sommergæsterne kommer tidligere, Alle Hoteller og Pensionater har mange Forespørgsler, mange kan allerede melde fuldt optaget. Det bliver, som Strandhotellet profeterer, ogsaa et Turistaar i Aar.

Bornholm zoologiske Have

kan stadig glæde sig over Publikums Bevaagenhed, og Dyrene synes at befinde sig vel i de herlige Omgivelser. Til de nyoprettede Fuglebure kom Kr. Himmelfartsdag en stor Sending sjeldne Sangfugle, Edderfugle, Knopgæs, Smaragdænder og Ondulater samt en stor Papegøje. Det er ogsaa lykkedes Direktionen, trods Valutavanskelligheder, at købe en stor Berberløve og en brun Landbjørn i Tyskland; de vil Torsdag Morgen blive ført hertil med „Østbornholm“ og videre til Stammershalde. — Der bliver Trængsel i Haven til Pinse. Smaa Ponnyer vil staa opsadlede for at give Børnene en herlig Ridetur gennem dette Eldorado.

Bryllup.

Kr. Himmelfartsdag viedes i Nakskov Frk. Inger Larsen, Datter af Entreprenør Larsen, Nakskov, til Bogholder E. Kure, Søn af Købm. P. Kure, Nordlandets Handelshus.

Søndag den 13. ds. vies i Allinge K. Frk. Valborg Olsen, Sandvig, til Landmand Gothard Jensen, Østermarie.

Kommunebogholder Bang-Hansen

har fra Korsør Byraad modtaget et smigrende Tilbud, nemlig Stillingen som Socialinspektør. Hr. Bang-Hansen har dog endnu ikke givet noget endeligt bindende Tilsagn,

Høj Alder.

Rentier Peter Jensen, Tejn, fylder i Morgen 93 Aar. Jensen er ualmindelig rask og aandsfrisk efter sin Alder, og Synskraften er saa god, at han endnu læser uden Briller.

Mandag den 14. ds. fylder hans Søn, Fisker Alfred Chr. Jensen 60 Aar.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa

3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.

Alm. Sparekassevilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faer De Allinge Bogtrykkeri.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Uddrag af Köreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	↓	Rønne	↑	7,54	10,30	13,55	18,05	21,55
8.24	11,14	14,25	18,29	19,22		Nyker		7,42	10.15	13,40	17,50	21,40
8,33	11.23	14,35	18,38	19,37		Klemens		7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51		Rø		7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04		Tein		7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14		Allinge		7,04	9,35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	↓	Sandvig	↑	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afgaar Aftenen før Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn- og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16.25	19,45	22,20	↓	Rønne	↑	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10.59	13,19	16,39	19.59	22,34		Nyker		10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8.33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43		Klem.		10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56		Rø		9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07		Tein		9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17.20	20,40	23,15		Alling		9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	↓	Sandv	↑	9,30	11,55	14.15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

Hverdage

8,20	13,00	17,35	↓	Rønne H.	↑	10,43	13,55	19,58
8,23	13,05	17,38		Rønne Torv		10,38	13,50	19,53
8.50	13,30	18,00		Hasle Torv		10,15	13,30	19,30
9,20		18,30		Allinge		9,45		19,00
9,25		18,35	↓	Sandvig	↑	9,40		18,55

Søn- og Helligdage

8,20	13,15	18,30	21,15	↓	Rønne	↑	10,38	14,10	21,00	22,10
8,23	13,20	18,35	21,20		Torvet		10,33	14,05	20,55	22,15
8,50	13,45	19,00	21,45		Hasle T		10,05	13,45	20,25	21,50
9,20		19,28			Allinge		9,35		19,55	
9,25		19,35		↓	Sandvig	↑	9,30		19,50	

Tegn Abonnement paa Nordbornholm

Den Krone, Bladet koster pr. Kvartal, godtgøres ved Avertering indenfor samme Tidsrum, og gør det muligt for os at vinde nyt Opland.

Hver enkelt Egn har Interesse af at have et Blad, hvori man under et kan faa Egnens Beboere i Tale. Derfor er alle Foreninger og i det hele taget alle Averterende interesserede i at „Nordbornholm“ faar saa stor en Udbredelse som mulig. —

Averterende, der tegner Annoncer for hele Kvartalet, opnaar en betydelig ekstra Rabat.

ud, som han forfulgte hende, og det skulde det dog nødigt. Som Gentlemann burde han holde sig tilbage. Han nøjedes derfor med at lade sit Blik følge hendes svævende Gang ind gennem Haven, indtil en Omdrejning af Vejen skjulte hende. „Sylfide, Sylfide", hviskede han betaget, og ønskede, at hun aldrig skulde have gaaet fra ham.

Mens han stod fortabt i Beundring over hende, saa han noget hvidt liggende paa Jorden paa det Sted, hun nylig havde forladt. Hun maatte have tabt noget; for før var der ingenting, og der havde ikke været andre i Nærheden. Et Lommetørklæde, et lille fint Kniplingstørklæde! En Haandknipling saa det ud til at være. Han tog det op. En liflig, behagelig Duft strømmede ham i Møde, da han holdt det i sin Haand. Aah, denne Duft, saa fin, passede til hende.

Han følte sig næsten barnlig glad over at finde noget, som havde været i hendes Eje. Og dog havde han ingen Ret til at beholde det. Men hvad skulde han gøre med det? Han anede jo ikke, hvem Ejerinden til dette var. Ah, der stod nok et Navn i det ene Hjørne; maaske kunde det give lidt Oplysning. A. D.! „meget sirligt broderet", tænkte han. Men det var ikke en hel Del, det fortalte, det Navn — kun en meget lille Tilfredsstillelse for hans Trang til at vide lidt om hende. Et ganske lille Spor var der dog! Den unge Dame maatte vel hedde noget som Adda, Astrid eller lignende. I Tankerne gennemgik han alle de Navne, der begyndte med A. Det viste sig at være ikke saa faa, hvorfor han opgav at gætte videre.

Pludselig siger han til sig selv: En stor Idiot er Du, at Du staar her og øder Tiden bort, saa Du lader en Lejlighed gaa fra Dig. Hvis Du nu straks var gaaet efter hende, nu da Du havde et lovligt Ærinde med det fundne Lommetørklæde, saa havde Du maaske været heldig at indhente hende. Nu var det for sent. Hvor han saa hen, var ingen at se. Hun var forsvundet, og var uden Tvivl gaaet ud til en af Villavejene bag Haven; men hvilken? Ja, det var hans egen store Fejl, at han ikke vidste det.

Ærgerlig over sig selv gik han da tilbage ad den Vej, han var kommen fra. Langs Vejene stod hist og her en Vedbunke. Ja, det mindede jo ogsaa om, at Foraaret nærmede sig, tænkte han. Han overvejede med sig selv, om han skulde lægge det lille Lommetørklæde paa en af disse Bunker, hvis hun skulde komme tilbage for at søge efter det; men saa var han alligevel bange for, at det ikke skulde komme i de rette Hænder. Og hvorfor skulde det ligge til andre. Han vilde hellere gemme det, til der muligvis kom en Lejlighed, man vidste jo ikke hvordan. Hun saa ud til at være en Naturelsker og gik rimeligvis ofte Tur her. Det samme kunde han gøre. Og om ikke andet kunde han gemme det fundne som en Erindring om En, der havde formaaet at lokke ham herind, som havde vakt en lille Foraarslængsel hos ham selv om det var for tidligt!

Her, hvor Solen ikke mere skinnede, var Luften rigtig kølig. Det var vist lige saa rart at gaa hjem igen til sin varme Stue og til sit Arbejde.

Endnu engang betragtede han sit Fund for at tage et lille Skøn over, hvad det var værd. Efter hans Mening var det et ikke ringe Arbejde, der var udført paa det. Saa det rigtigste var at gøre Udveje for, at det kunde komme i Ejerindens Hænder. Man vidste ikke, hvilken Værdi det havde for hende. Maaske en kær Erindring om En, hun satte Pris paa! Saadan tænkte han, mens han saa paa det og lovede sig selv at gøre alt, hvad der stod i hans Magt for, at hun kunde faa det igen.

Paa Vejen hjem efter indleverede han det derfor paa nærmeste Politistation sammen med sit Visitkort, hvorpaa hans Adresse stod, for, som han sagde til Politivagten, han kunde interessere sig for at høre, om Ejerinden vilde faa det i Hænde.

Inderst inde nærede han et lille skjult Haab om, at han maaske herigennem endnu en Gang kunde faa Lejlighed til at komme i Forbindelse med hende, skønt, det viste han godt, at den Mulighed var vel yderst ringe.

— — —

Det var noget hen paa Foraaret. De friske, grønne Spirer var kommen frem i Buskadset udenfor Arkitektens Vinduer. Han var saa smaat begyndt at opgive at høre fra den lille Sylfide, som han stadig kaldte hende i sine egne Tanker. Og han var desuden saa stækt optaget af sit Arbejde, at den lille Episode fra Frederiksberg Have var ved at staa som en taaget Erindring for ham.

En Aften lige efter, at han havde spist sin Middag, fik han Besøg af en Ven. De havde næppe taget Plads før der blev afleveret et Brev til ham. Han saa lidt forbauset paa Skriften, som var ham aldeles ukendt. Af Papirets Finhed skønnede han straks, at det absolut ikke var fra en Herre. Han fik en Følelse af, at der var noget usædvanligt i dette Brevs Indhold og blev lidt uligevægtig. Vennen saa forbauset paa ham og sagde: „Ah! saa Du har Hemmeligheder, Gamle. Hvem skulde tro det om Dig."

„Nej, jeg forsikrer Dig," var Svaret, „jeg er ganske uskyldig — aner ikke det mindste om, hvem det er fra, før jeg har set det.

Arkitekt Blom tog nu sin Papirkniv og aabnede forsigtigt Konvolutten og læste med største Overraskelse.

Ærede Hrr Arkitekt Blom!

Med mine Forældres Ønske sender jeg Dem disse Linier for at takke Dem for den Venlighed, De har vist os ved at indlevere det tabte Lommetørklæde paa Politistationen. De aner ikke, hvilken Glæde, De har beredt os alle, og ikke mindst mig, ved at det er kommen i vor Eje igen. Maaske vil det forekomme Dem mærkeligt, at en saa lille Ting kan have Betydning. Men det har sin Aarsag. Det gemmer nemlig paa en hel lille Historie. Det er ikke første Gang, det er tabt. For mange Aar siden, da Moder var en ung Pige, gik hun ogsaa en Tur i Frederiksberghave med dette Lommetørklæde, som hun havde faaet af Oldemoder til sin attenaarige Fødselsdag med Oldemoders vedføjede Ønske om, at det maatte bringe Lykke. Ligesom jeg nu har gjort det fornylig tabte min Mor det dengang, og var meget ulykkelig over det. En ung Herre fandt det imidlertid og var, ligesom De, saa elskværdig at sørge for, at det igen kom i de rette Hænder. Den samme Herre fra dengang er nu min Fader. Og nu forstaar De maaske, hvorfor vi sætter saa stor Pris paa det. Det gemmer altsaa sin Historie for os. — Nu, da jeg for nogen Tid siden fyldte 18 Aar, forærede min Moder mig det og sagde til mig: Bær det hos Dig som en Mascot! Tænk Dem hvor uheldigt — den allerførste Gang jeg havde det med mig, tabte jeg det. Jeg behøver vel næppe fortælle Dem min store Bedrøvelse over dei skete — og min lige saa store Taknemmelighed ved at faa det igen! Denne Tak vilde vi gerne give Dem et Bevis for. Og, da min Fader mener at have lidt Kendskab til Deres Familie, vilde det være ham, saavel som os andre særdeles kært, om De vilde tage imod en Invitation til en familiær Sammenkomst i al Beskedenhed hos os den 18. ds. Vor hjerteligste Tak og Hilsen.

Addy Do — —.

Ved at se Navnet, slap Arkitekten Brevet og lagde det fra sig med den største Overraskelse. Det Navn havde han hørt omtale ikke saa faa Gange i sit Hjem. Saa vidt han huskede, var den unge Dames Far en god Bekendt af hans Onkel, som var Dommer i en lille Fjordby. Hvor var det underligt, at en lille Tilfældighed som denne, nu maaske skulde føre ham ind i den Familie. Ja, han maatte tilstaa, at det var langt over, hvad han havde ventet sig, da han indleverede det lille Lommetørklæde paa Stationen. Det lod virkelig til, at der var noget ved det, som bragte Overraskelse — som Oldemoders Tanker og Ønsker havde Magt endnu til at bringe Glæde til den, der havde det i sin Haand.

Arkitekt Blom satte sig ned og saa spørgende paa sin Ven. Denne var lige saa overrumplet af dette Brevs Indhold, som Arkitekten selv, da han intet havde hørt om Oplevelsen i Frederiksberg-Have, og han troede da ellers at eje Arkitektens Fortrolighed. Dette maatte altsaa være noget, der havde gjort Indtryk paa ham, siden han ikke havde villet tale om det. For at han agtede den lille Begivenhed for saa ringe, at det ikke var værd at omtale, saadan forholdt det sig temmelig sikkert ikke. Nej, han havde en Anelse om, at der var noget i Gære. Han syntes nok, at der en Tid havde været saadan lidt hos ham, som han ikke rigtig vidste, hvad han skulde tro om. Han var nu paa en Gang blevet Medvider til noget, han vist skulde have været holdt udenfor. I det Stykke stolede han ikke saa sikkert paa sin Ven, selv om han saa stærkt baldyrede sin Uskyldighed.

„Du tager maaske imod denne Indbydelse?" spurgte han med et lille skælmsk Smil.

„Ja, selvfølgelig! Jeg synes da ligefrem, det vilde være en Fornærmelse mod dem ikke at gøre det", var Svaret.

„Og Du har vist heller ikke noget imod det?"

„Egentlig ikke. Jeg finder det helt interessant Men jeg forstaar bare ikke, at jeg fik mig selv til at lægge mit Visitkort ved det fundne. Det forbavser mig. Men der maa være en usynlig Magt, der har drevet mig til det, for det var vel nærmest taabeligt, at jeg gjorde det".

„Taabeligt eller ikke taabeligt — en lille — ja, lad os sige et Øjebliks Indskydelse maaske af den Art, som bringer noget med sig; som altsaa skulde være saadan. Lad os nu se, hvad der kommer ud af det. Kanske ligger der endnu en lille Historie i Oldemors Gave!"

De gav sig begge til at le hjerteligt og fandt pludselig Situationen komisk.

„Jeg gad vide, hvordan den lille Dame ser ud", lyder det troskyldigt.

„Henrivende, vil jeg sige Dig! Aldeles henrivende er hun — let og fin!"

„Aa, saa Du kender hende altsaa!"

„Nej, slet ikke! Jeg har kun set hende den eneste Gang, da hun tabte det omtalte Lommetørklæde i Frederiksberg Have. Det maa Du jo ogsaa kunde slutte Dig til af Brevets Indhold."

„Og hvis Du nu har taget fejl? Jeg mener, hvis det nu slet ikke er hende, Du har set, hvad saa? Det kunde jo være en hel anden."

„Nej, det er saa aldeles sikkert; der var ikke et Menneske paa Stedet uden hende, da hun tabte det".

„Naa, ja, ja da — men jeg skal gaa nu God Fornøjelse den 18. Og jeg kan vist godt med det samme sige: til Lykke."

„Med hvad?"

„Med Renaissancen! Jeg har en Anelse om, at det bliver din Lykke"

„Aa, Sludder! Du er altid saa forsynet med Anelser. Du mener altsaa, at den Historie, som Brevet fortæller om, skulde gentage sig her."

„Netop — ja!"

Da Arkitekt Blom var bleven alene, satte han sig ved sit Arbejdsbord og tænkte lidt over det passerede. Han var for adspredt til at gøre noget ved sine Tegninger i Øjeblikket. Det var forunderligt, som Tilfældet lige paa een Gang kunde gribe ind i Ens Tilværelse. Tilfældet eller Skæbnen eller hvad man nu vilde kalde det, tænkte han; for saadan helt ud i det Blaa troede han nu heller ikke selv, at dette vilde ende! Han havde selv, ligesom Vennen, en Anelse om, at det vilde faa en Betydning for ham. Der var ligesom paa een Gang faldet noget ned paa hans Vej, som han stod spørgende overfor. Han saa paa Brevet, det fine Papir, den nydelige Skrift, som var præget af samme Elegance, som hendes Person og tænkte saa paa, da han stod der ved Plænen og saa efter hende og ønskede, at hun aldrig skulde gaa fra ham — ønskede: at han blot vidste det allermindste om, hvem hun var! Han huskede, at han følte det i det Øjeblik, da hun gik sin Vej, som hun tog Foraaret med sig, det Foraar han lige netop havde haft blot en lille Anelse om. Nu var det, som Solstraalerne slet ikke varmede mere som før, da hun havde været ham nær. Med det samme var hver lys og lystig Tanke forsvundet, da hun var ude af hans Synsvinkel. Han stod tilbage og ønskede bare, at han maatte faa hende at se igen.

Og nu! Nu sad han her med Beviset for, at det kunde ske. Hun havde selv Bud efter ham — uden at ane det mindste om, hvad Tanker han sad inde med. I al Uskyldighed i barnlig Renhed sendte hun denne Invitation, som burde glæde ham. I Øjeblikket følte han sig saa underlig over denne Overraskelse, at han ikke vidste, om det var Glæde, der fyldte hans Sind. Han kendte slet ikke sig selv. Og dog, hvis han nu ikke havde hørt fra hende? — — Ja, saa vilde han sikkert alligevel have ønsket, at det var sket.

Jo, selvfølgelig var han glad. Det var en Glæde, der gjorde ham tavs og ude af Stand til rigtig at sanse.

— — —

Der er gaaet en Vinter igen. Paa den store Plæne i Frederiksberg-Have blomstrer Krokus og Eranthis. Ovre ved den lille Kirke ved Runddelen kører Bil efter Bil op for Indgangen. Et festklædt Selskab fylder Kirken, som er pyntet overalt med fint, grønt Løv og lyserøde Nelliker. Over Knæfaldet er Balustrene behængt med Guirlander, hvori mørkerøde Roser veksler med Lilliekonvaller.

Det talrige Selskab er mødt og venter kun paa Bruden. Der er Feststemning overalt i det lille, hyggelige runde Kirkerum. Endelig lyder der Orgelbrus, og alles Opmærksomhed rettes mod de store Fløjdøre, som nu slaas op paa vid Gab.

Der høres et stille beundrende aah! da den slanke Skikkelse i et brusende, blomsterstrøet Tyll føres op af Kirkegulvet af sin Fader. Det yndige, unge Ansigt, indrammet af blonde Krøller, som titter frem fra Brudesløret, er i dette Øjeblik præget af Alvor.

Oppe ved Alteret sidder Brudgommen i lykkelig Beundring over al den Skønhed, han ser for sig. Som en Drøm forekommer det ham at være, det der nu foregaar. Han gaar sin Brud i Møde foran Alteret og trykker et Kys paa hendes hvide Haand.

„Min lille, fine Sylfide", hvisker han ømt.

Da forsvinder Alvoren i hendes Ansigt og giver Plads for et varmt Smil. Foraarssolen sender i samme Øjeblik sine lyse Straaler ind over dem, leger med Oldemors Kniplingstørklæde og samles som en Glorie over Myrtekransen.

Badningens 10 Bud.

—o—

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.

2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsættet kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af et Ildebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.

3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.

4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.

5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerte virker normalt igen) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjertebanken maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.

6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.

7, Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbadene.

8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlads at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end re I er sikre paa, at den kan bæat jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt" (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt", og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt" kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.